DOMSTOLENS KENDELSE
AF 23. FEBRUAR 1983 [1]

Chris International Foods Ltd
mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

Forenede sager 91 og 200/82

Sammendrag

Retspleje — intervention — tredjeland — tilladelse til intervention — betingelser (Statutten for EØF-Domstolen, artikel 37, stk. 2)

I de forenede sager 91 og 200/82

CHRIS INTERNATIONAL FOODS LTD,

sagsøger,

mod

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER,

sagsøgt,

støttet af

DET FORENEDE KONGERIGE STORBRITANNIEN OG NORDIRLAND SAMT AF IRLAND,

intervenienter.

Ved stævninger, registreret på Domstolens justitskontor henholdsvis den 18. marts 1982 og den 5. august 1982, har sagsøgeren anlagt to sager. Den ene er anlagt i medfør af EØF-traktatens artikel 173 med påstand om annullation af Kommissionens beslutninger af 18. december 1981 og 28. maj 1982, truffet i henhold til EØF-traktatens artikel 115, hvorved Det forenede

1 — Processprog Engelsk

Kongerige bemyndiges til fra fællesskabsbehandling at undtage friske bananer i pos. 08.01 i den fælles toldtarif med oprindelse i visse »dollarzone«-lande, som frit kan omsættes i de øvrige medlemsstater. Den anden er anlagt som erstatningssag i medfør af EØF-traktatens artikler 178 og 215 med påstand om erstatning af det tab, sagsøgeren har lidt som følge af de nævnte beslutninger.

I svarskrifterne har Kommissionen nedlagt påstand om, at annullationssøgsmålet afvises, uden dog i et særskilt dokument, som foreskrevet i processreglementets artikel 91, stk. 1, at fremsætte begæring om, at Domstolen tager stilling til formalitetsindsigelsen, før sagens realitet behandles. Kommissionen har anført, at den omtvistede beslutning er rettet til Det forenede Kongerige og har gjort gældende, at sagsøgeren ikke er umiddelbart og individuelt berørt af beslutningen.

I sag 91/82, hvori der er nedlagt påstand om erstatning, har Kommissionen ikke rejst nogen udtrykkelig formalitetsindsigelse, hvilket den finder upåkrævet for tiden, så længe en domstol i Det forenede Kongerige ikke har truffet afgørelse vedrørende gyldigheden af Kommissionens beslutning og den britiske regerings afslag på at udstede importlicens. I sag 200/82 har Kommissionen påstået erstatningskravet afvist fra påkendelse, fordi det påståede beløb er fuldstændig hypotetisk, og fordi sagsøgeren ikke har angivet de »bevismidler«, som er nødvendige efter procesreglementets artikel 38, stk. 1, litra e).

Sagsøgeren har i replikken taget stilling til disse indsigelser. Domstolen finder, at der ex officio må tages stilling til formaliteten, før realiteten påkendes.

Ved skrivelse af 24. september 1982, registreret på Domstolens justitskontor den 8. oktober 1982, har udenrigsministeriet for Dominica (Commonwealth of Dominica) udtrykt ønske om på et senere tidspunkt at indtræde i sagen som intervenient til støtte for Kommissionens påstande.

Parterne har fremsat deres bemærkninger til denne skrivelse. Efter Kommissionens opfattelse må udtrykket »alle andre personer« i artikel 37 i statutten for Domstolen også kunne omfatte stater, der ikke er medlemmer af Fællesskabet, såsom Dominica. Kommissionen har fremhævet, at formålet med den omtvistede beslutning var at beskytte det traditionelle marked i Det forenede Kongerige for de bananer, som eksporteres fra AVS-landene, herunder Dominica, i overensstemmelse med de forpligtelser, Fællesskabet påtog sig i henhold til Lomé-konvention II. Ifølge Kommissionen har Dominica derfor

en berettiget interesse i at indtræde som intervenient. Kommissionen har henledt Domstolens opmærksomhed på, at skrivelsen ikke i alle henseender opfylder betingelserne for intervention efter procesreglementets artikel 93.

Sagsøgeren har gjort opmærksom på det usædvanlige i en begæring fra et tredjeland om at indtræde som intervenient i en sag ved Domstolen, men finder, at Dominica's intervention vil kunne medvirke til at fremme sagens oplysning, og at interventionen bør tillades, såfremt Dominica godtgør at have en retlig interesse i sagens udfald.

Begæringen om intervention er indgivet den 2. december 1982 og opfylder de fastsatte formforskrifter.

Domstolen finder, at Dominica har den efter artikel 37, stk. 2, i Domstolens statut fornødne retlige interesse i sagens udfald og som følge heraf bør gives adgang til at intervenere.

Under henvisning til artikel 37, stk. 2, i statutten for Domstolen;

under henvisning til procesreglementets artikel 93;

under henvisning til procesreglementets artikel 92, stk. 2,

afsiger

DOMSTOLEN

sammensat af præsidenten J. Mertens de Wilmars, afdelingsformændene P. Pescatore, A. O'Keeffe og U. Everling, dommerne Mackenzie Stuart, G. Bosco, T. Koopmans, O. Due, K. Bahlmann og Y. Galmot,

generaladvokat: S. Rozès
justitssekretær: P. Heim

følgende

KENDELSE

1. **Den videre behandling af sagerne, herunder duplikken, begrænses på det nuværende stadium til udelukkende at angå formalitetsspørgsmålet.**

2. **Dominica gives adgang til at indtræde i sagen som intervenient og til at afgive indlæg vedrørende formalitetsspørgsmålet.**

3. **Der fastsættes en frist for afgivelse af intervenientens skriftlige indlæg.**

4. **Kopi af alle processkrifter forkyndes for intervenienten på justitssekretærens foranstaltning.**

5. **Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.**

Luxembourg, den 23. februar 1983.

For justitssekretæren

J. A. Pompe

Assisterende justitssekretær

J. Mertens de Wilmars

Præsident